

انسان و تعلیم و تربیت

www.ketab.ir

نویسنده : محمود ولی زاده

سرشناسه	: ولی زاده، محمود، ۱۳۴۴ -
عنوان و نام پدیدآور	: انسان و تعلیم و تربیت / نویسنده محمود ولی زاده.
مشخصات نشر	: گرگان: انتشارات نوروزی، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	: ۱۸۵ ص؛ ۲۱/۵×۱۴/۵ س.م.
شابک	: 978-622-021143-3
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: کودکان — سرپرستی
موضوع	: آموزش و پرورش
زبان	: Education
رده بندی کنگره	: ۷۶۹HQ
رده بندی دیویی	: ۶۸/۶۴۹
شماره کتابخانه ملی	: ۷۲۸۰۵۰۲

انسان و تعلیم و تربیت

تألیف: محمود ولی زاده

نوبت چاپ: اول-۱۳۹۹

صفحه آرا و طراح جلد: بهاره عزت جبار

مشخصات ظاهری: ۱۸۶ ص

قطع: رقعی

شمارگان: ۱۰۰۰

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۰۲-۱۱۴۳-۳

چاپ و نشر: نوروزی-۱۷۳۲۲۴۲۲۵۸

قیمت: ۳۰۰۰۰ تومان

حق چاپ برای نویسنده محفوظ می باشد.

پیش سخن :

کودکان دارای شخصیت مستقلی هستند و بسیار حساس و زود رنج میباشند . ما بزرگترها، باید رعایت حال آنها را ، در همه موارد داشته باشیم . شخصیت کودک ، مانند مومی میماند که در دست ما است و اگر به آن توجه خاصی ، نداشته باشیم بی تردید در آینده ، که ما دچار مشکلات شخصیتی بیشماری خواهد شد . ما باید برای کودکان خود ، ارزش ویژه ای قایل شویم . آنها باید بدانند که ما دوستشان داریم و برای آینده آنان ، برنامه ریزی کرده ایم . اگر اعتماد آنها را جلب کنیم و ما را باور داشته باشند ، زندگی برایشان شیرین تر خواهد شد . ما باید کودکان خود را ، به منزله یک انسان بزرگ و مهم ، تصور کنیم . آنها همه چیز را ، می فهمند و دارای فکر، اندیشه و احساسات بسیار قوی و پیچیده ای هستند . باید شخصیت آنها را ، بعنوان یک انسان مستقل قبول داشته باشیم و درست هدایتشان کنیم . بی توجهی به شخصیت آنها ، لطمات جبران ناپذیری را ، به همراه خواهد داشت . تعلیم و تربیت کودک ، قبل از تولد ، برای ما اهمیت بیشتری دارد . دنیای قبل از تولد ، دنیای پیچیده ای است که اثر ما بر بدن و توجهی نداریم و فکر میکنیم باید بعد از تولد کودک ، کار تعلیم و تربیت را شروع کنیم . ما هر چقدر منطقی و حساس باشیم

وعاقلانه رفتار کنیم، مراحل رشد کودک ما، بهتر انجام خواهد پذیرفت. کودکان دنیایی، زیباتر از دنیای بزرگترها دارند. آنها با کمال صداقت و مهربانی، با ما رفتار میکنند و مانیز متقابلاً باید آنها را، دوست داشته باشیم. اگر می‌خواهیم اتفاق مهمی در زندگی آنها، پدید آید باید طرز رفتار کردن با آنها را، بلد باشیم. کر به کودکان خود، شخصیت بدهیم انگیزه بیشتری برای زندگی، پیدا خواهند کرد و اخلاقیت بیشتری از خود نشان خواهند داد. باید اعتراف کرد که عشق و علاقه آنها، به بازیهای کودکانه، حایز اهمیت است. نمینان از آن، به سادگی عبور کرد. جهان کودک ما متمایزتر از جهان بزرگترهاست. ما خواهان یک زندگی بهتر، برای کودکان خود هستیم. این زمانی محقق میگردد که، ارزش واقعی آنها را بدانیم. ارزش آنها بیشتر از آن چیزی است که در تصور ما خطور میکند. کودکان باید از هیاهای عظیم نسل آینده هستند. ما نباید به سادگی این سرمایه های بزرگ را از دست بدهیم. هیچ وقت نباید، تصور کنیم که آنها، نمی‌بمانند و همه چیز را ما می‌فهمیم. این تصور بسیار غلطی است. آنها را نسبت به ما بدبین میکند. ما باید اطمینان حاصل کنیم که، کودکان آینده سازان جامعه ما هستند و بهای بیشتری، به آنها بدهیم تا در زندگی، موفق تر عمل نمایند. هر چه آنها را، بیشتر و بهتر بشناسیم کمک قابل قبولی، به آنها خواهیم کرد. عشق والدین به

کودکان ، آنقدر مهم است که میتواند، دنیای جدیدی را پیش روی آنها قرار دهد . ما در برابر کودکان خود ، مسیول هستیم و باید به نحو احسن ، برای تعلیم و تربیت آنها در ابعاد مختلف زندگی، تقلا کنیم . اگر امروز کاری انجام ندهیم ، فردا بسیار دیر است . کار اصلی ما برای تربیت کودکان بکارگیری تمامی امکانات وادی و معنوی است که در اختیار داریم . خانواده نقش مهمی را ، برای پرورش کودک بازی میکند و شخصیت واقعی انسان ، ابتدا در خانواده شکل میگیرد و بعد در میان جامعه تکامل پیدا میکند . نقش خانواده در رشد و نمو کودک ، بسیار پررنگ است . اگر خانواده ، وظیفه خود را ، بدرستی انجام دهد، هرگز کودکان ما ، راه نادرست را انتخاب نخواهند کرد . نقش خانواده بسیار کلیدی است و باید بیشتر، نقش حامی و هدایتگر کودک را بازی کند . البته حمایتی که منطقی و مفلائی باشد و او را در مسیر واقعی زندگی ، قرار دهد . حمایت بی حد و مرز و نا آگاهانه ، کودک را از خود راضی خواهد کرد . ما باید با عین سنجیم ، حساب شده ، و به دور از هر گونه احساسات ، به کودکان خود عشق بورزیم . اگر درست برخورد کنیم ، آنها به ما تکیه میکنند و به والدین ما ، گوش فرا میدهند . والدین باید ، خواسته های برحق کودکان خود را ، اجابت کنند و بی میلی و بی توجهی نسبت به تمایلات آنها ، باعث رنجش و نگرانی آنها خواهد شد . گناه ما این است که ، تا

کنون نتوانسته ایم ، کودکان خود را به معنای واقعی کلمه ، درک کنیم . بی مهری نسبت به آنها ، اصلاً جایز نیست زیرا آنها بسیار حساس و شکننده هستند . والدین نقش مهمی را ، در تربیت کودکان ، بازی میکنند و درواقع کودک بیشتر تجربیات خود را ، از محیط خانواده فرا میگیرد و رفتار و شخصیت او ، براساس رفتار خانواده شکل میگیرد و پایه ریزی میشود و از اعضای خانواده ، تأثیر پذیرد . اگر کودکی به دلایل مختلف ، راه انحراف را در پیش بگیرد یا ناپهنجاریهایی ، از اوسر میزند و یا خانواده خود را ترک میکند ، باید اذعان کرد که مقصر اصلی خانواده است که نتوانسته است رصهاران او را کنترل کند و شرایط و امکانات لازم و کافی را ، برای تربیت و پرورش کودک خود ، فراهم نکرده است . والدینی که راحت طلبی و آسایش خود را ، بر تعلیم و تربیت کودکان ، رجحان میدهند و بخاطر خرد گذرانیهای زودگذر ، از فرزندان خود مراقبت و مواظبت نمیکند و سعی میکنند خطاهای آنان را ، نادیده بگیرند چنین والدینی درواقع ، گناه بزرگی را مرتکب شده اند و زندگی آینده کودکان خویش را ، ضایع کرده اند . البته جامعه نیز، در پرورش و تربیت افراد ، سهمیم است و یکی از وظایف بسیار مهم جامعه ، این است که محیط اجتماعی را ، سالم نگه داشته و به مبارزه با مفسد اجتماعی و انحرافات ناشی از آن ، بپردازد . کودکانی که در اثر عدم امکانات رفاهی و مالی و ناآگاهی

والدین ، نسبت به امر تعلیم و تربیت ، از اجتماع منزوی میگردند و قریحه واستعدادشان ، بارور نمیگردد و جوامعی که به ترویج فساد ، مبادرت میورزند و محیط اجتماعی را ، آلوده میکنند مسلماً ، امنیت وسلامت روح و روان افراد را ، در معرض مخاطره قرار میدهند . ما نیازهای روحی و جسمی کودک خود را ، باید شناسایی ومحاسبه وبرای رشد وتعالی آنها ، در ابعاد مختلف ، بررسییم وتعلل وقصوردراین مورد ، گناه ما را چندین برابر ، افزایش خواهد داد . بی تفاوتی ما ، میتواند سرنوشت و آینده فرزندان ، را در معرض مخاطره ، قرار دهد وعدم بصیرت ونگاه سطحی ، به تعلیم وتربیت ما را ، از هدف اصلی خود ، باز خواهد داشت . بی شک ما در بسیاری قرار گرفته ایم که ، هر گونه بی توجهی در امر تعلیم وتربیت ، با از اهداف خود ، دور خواهد کرد . اگر تمرکز بیشتری بر رفتار و عملکرد کودکان خود ، داشته دباشیم و آنها را به معنای واقعی کلمه تربت کنیم ، میتوانیم ادعا کنیم که برای شخصیت آنها ، ارزش قایل شد ، ایم . ما هرکاری که از دستانمان بر میآید ، باید برای کودکان خود انجام دهیم . همانطوریکه کودکان ، دنیای ما بزرگترها را دوست دارند و با صداقت با ما رفتار میکنند ، ما نیز موظف هستیم به دنیای کودکانه آنها ، احترام بگذاریم . دنیای کودکان ، ، دنیایی است که باید ما در آن ، آگاهانه قدم بگذاریم وآنها رادردنیای زیبای خودشان ، با

مراقبت‌های لازم رها کنیم . مسلماً هرچه برای آنان ، ارزش قایل شویم ، اعتماد آنها را نسبت به خود ، جلب خواهیم کرد و این میتواند در تعلیم و تربیت آنها ، کار ما را سهلتر کند . ما اگر ذهن کودک خود را درست بشناسیم و احساس او را حقیقتاً درک کنیم بهتر میتوانیم ، برای او تصمیم بگیریم، و او را به معنای واقعی هدایت کنیم . این طرز تفکر نگاه ما را نسبت به تعلیم و تربیت آنها تغییر میدهد .

۱۳۹۹/۲/۲۵

شهرستان بجنورد

محمود ولی زاده